

Resolució 286/2021, de 18 de març¹

Número d'expedient de la Reclamació: 159/2021

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona. Institut Municipal de les Persones amb Discapacitat.

Informació reclamada: Gestió municipal de denúncies en matèria d'accessibilitat.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: La presentació per la mateixa persona reclamant d'una nova sol·licitud d'informació pública (i una nova reclamació: la present) amb un objecte substancialment coincident a la que procura donar satisfacció la Resolució 820/2020 ha de ser qualificada d'abusiva, perquè reuneix clarament els dos requisits bàsics de l'abús de dret, tal com el ve entenent la GAIP en diverses resolucions: causa perjudici a l'Ajuntament de Barcelona i a la mateixa GAIP, que han de destinar part dels seus recursos a les actuacions requerides per donar curs a aquestes noves sol·licitud i reclamació, sense que amb això la persona reclamant, ni el dret d'accés a la informació pública, puguin obtenir cap benefici. No per presentar noves iniciatives la persona reclamant podrà accedir abans a la mateixa informació que ja ve preparant l'Ajuntament en execució d'una resolució anterior. Potser al contrari: amb aquestes noves iniciatives redundants és més probable que requereixi dedicació de personal municipal i de la GAIP, en detriment de les seves altres obligacions, entre elles el compliment de la Resolució 820/2020. I sens dubte amb aquesta actitud perjudica l'atenció que mereix la resta de la ciutadania per part dels serveis municipals i de la GAIP.

Paraules clau: Ajuntaments. Barreres arquitectòniques. Persones amb discapacitat. Silenci administratiu. Abús de dret.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 12 de febrer de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 159/2021, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona i l'Institut Municipal de les Persones amb Discapacitat (IMPD), en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 5 de gener de 2021 la persona reclamant demana a l'Ajuntament de Barcelona i a l'IMPD: 1. Detall de les gestions municipals en relació amb les denúncies d'accessibilitat

---

¹ El text original d'aquesta resolució, elaborat pel ponent, ha estat escrit en castellà.

que li ha derivat el Departament de Treball, Assumptes Socials i Famílies (DTASF). 2. Estat actual de cada barrera arquitectònica denunciada. 3. Informació de la data en què s'ha eliminat cada barrera i de la data en què està prevista l'eliminació de les restants. Demana de rebre la informació per escrit i mitjançant correu postal.

3. La Reclamació presentada el 12 de febrer de 2021 assenyala que la persona reclamant no ha rebut resposta a la seva sol·licitud.
4. El 17 de febrer de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, conforme a les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 17 de febrer de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 12 de març de 2021 la GAIP rep l'informe municipal, que acredita que el 16 de febrer de 2021 l'Ajuntament va notificar a la persona reclamant la resposta a la seva sol·licitud, que posa de manifest, mitjançant un detallat exercici de comparació, que la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació és pràcticament idèntica a la que és en l'origen de la Reclamació davant de la GAIP 723/2020, que va ser estimada per la Resolució 812/2020, de 28 de desembre, encara en fase d'execució, si bé l'informe municipal assenyala el prompte lliurament a la persona reclamant de la informació sol·licitada per ella.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i

concreta que també poden ser objecte de reclamació davant de la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions. De conformitat amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i condicions regulats per aquesta llei." Per la seva part, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa Llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a que els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "1. Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Inadmissibilitat per abusiva

Els antecedents posen de manifest que aquesta Reclamació té un objecte pràcticament idèntic a la Reclamació 723/2020, en relació amb la qual la Resolució 812/2020 va declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada (que és pràcticament la mateixa que se sol·licita ara), trobant-se actualment en fase d'execució.

Certament, l'Ajuntament de Barcelona està incomplint el termini fixat per la Resolució 812/2020 per lliurar a la persona reclamant la informació sol·licitada i estimada per la resolució de la GAIP i l'expedient de la Reclamació 723/2020 acredita que aquest incompliment ha estat denunciat per la persona reclamant i que la GAIP està duent a terme les actuacions necessàries per al compliment efectiu d'aquesta resolució i informant-ne la persona reclamant. Si bé amb un retard que, per més que pugui explicar-ho el volum de la informació afectada i la necessitat de preparar-la per atendre degudament la sol·licitud, ha de qualificar-se de notòriament excessiu i que sens dubte pot causar frustració a la persona reclamant, el cert és que aquesta via de l'execució o compliment de la Resolució 812/2020 és la que abans permetrà a la persona reclamant accedir a la informació sol·licitada.

En aquesta situació, la presentació per la mateixa persona reclamant d'una nova sol·licitud d'informació pública (i una nova reclamació: la present) amb un objecte substancialment coincident a la que procura donar satisfacció la Resolució 820/2020 ha de ser qualificada d'abusiva, perquè reuneix clarament els dos requisits bàsics de l'abús de dret, tal com el ve entenent la GAIP en diverses resolucions: causa perjudici a l'Ajuntament de Barcelona i a la mateixa GAIP, que han de destinar part dels seus recursos a les actuacions requerides per donar curs a aquestes noves sol·licitud i reclamació, sense que amb això la persona reclamant, ni el dret d'accés a la informació pública, puguin obtenir cap benefici. No per presentar noves iniciatives la persona reclamant podrà accedir abans a la mateixa informació que ja ve preparant l'Ajuntament en execució d'una resolució anterior. Potser al contrari: amb aquestes noves iniciatives redundants és més probable que requereixi dedicació de personal municipal i de la GAIP, en detriment de les seves altres obligacions, entre elles el compliment de la Resolució 820/2020. I sens dubte amb aquesta actitud perjudica l'atenció que mereix la resta de la ciutadania per part dels serveis municipals i de la GAIP.

L'abús de dret no és una causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'accés a la informació pública que hagi estat recollida expressament per l'article 29 LTAIPBG, ni una causa d'inadmissibilitat de les reclamacions a la GAIP recollida per l'article 33.2 RGAIP. Això no és obstacle perquè pugui aplicar-se igualment, ja que com a principi general del dret proclamat pel dret civil (els articles 111-7 del Codi Civil de Catalunya i 7 del Codi Civil espanyol proscriuen l'abús de dret) és aplicable a tota mena de relacions jurídiques que l'infringeixin, com és el cas

d'aquesta Reclamació i de la sol·licitud d'informació pública de la qual deriva. En conseqüència, és procedent declarar la inadmissió de la Reclamació per abusiva.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

4. Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 18 de març de 2021, decideix per unanimitat inadmetre la Reclamació 159/2021 per abusiva i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la Resolució, conforme a la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.